

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 360/20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 19 listopada 2019 roku w sprawie II K 350/18			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.		Opiniujący po zastosowaniu metody graficzno-porównawczej, doszedł do ustalenia, że podpis nakreślony pod umową sprzedaży samochodu marki C. (...) z dnia 05.07.2014 roku w pozycji "sprzedający" nie został naniesiony przez T. K.	pisemna opinia biegłego z Laboratorium Kryminalistyczne-go Komendy Stołecznej Policji w W. K. P. z zakresu badania pisma ręcznego i podpisów.	579 - 604
2.1.1.2.		Wyniki przeprowadzonego badania pod kątem nakreślenia podpisu w umowie sprzedaży samochodu marki	pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu badania pisma ręcznego i podpisów, A. J.	611-631

		C. (...) z dnia 05.07.2014 roku. w pozycji "sprzedający" jednoznacznie potwierdziły, że nie został on nakreślony przez K. B..		
2.1.1.3.				
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.		zawarcie ustnej umowy sprzedaży samochodu marki C. (...); z nagrania nie wynika, aby pokrzywdzony potwierdził fakt zawarcia ustnej umowy sprzedaży samochodu marki C. (...) z oskarżonym; wskazuje ono jedynie, że pokrzywdzony zeznając przed sądem, nie zaszkodziłby oskarżonemu, gdyby tylko ten wcześniej uprzedził go jakiej treści zeznania ma złożyć.	płyta CD z nagraniem rozmowy oskarżonego T. K. z oskarżycielem posiłkowym K. B. z dnia 11.12.2018r. wraz ze scenopisem	607-608
1.6.	Ocena dowodów			

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1 2.1.1.2	pisemna opinia biegłego sądowego z zakresu badania pisma ręcznego i podpisów A. J., K. P.	dowody sporządzone przez podmioty fachowe i kompetentne	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
2.1.1.1	płyta CD z nagraniem rozmowy oskarżonego T. K. z oskarżycielem posiłkowym K. B. z dnia 11.12.2018r. wraz ze scenopisem	z nagrania nie wynika, aby pokrzywdzony potwierdził fakt zawarcia ustnej umowy sprzedaży samochodu marki C. (...) z oskarżonym; wskazuje ono jedynie, że pokrzywdzony zeznając przed sądem, nie zaszkodziłby oskarżonemu, gdyby tylko ten wcześniej uprzedził go jakiej	

		treści zeznania ma złożyć.	
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżony zawarł z pokrzywdzonym umowę użyczenia pojazdu marki C. (...), w sytuacji w której - co wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci zeznań świadka J. F., wyjaśnień oskarżonego oraz umowy zawartej przed mediatorem - oskarżony w lipcu 2013 r. zawarł z pokrzywdzonym umowę sprzedaży rzeczzonego pojazdu.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Przedstawione przez oskarżonego w złożonej apelacji			

okoliczności mające w jego zamierzeniu świadczyć o niepopelnieniu zarzuconego mu przestępstwa, nie zasługują na uwzględnienie.

Twierdzenia oskarżonego dotyczące okoliczności wejścia w posiadanie samochodu osobowego marki C. (...), są sprzeczne z relacją pokrzywdzonego K. B.. Podczas gdy T. K. wyjaśnił, że kupił od wymienionego w 2013 roku rzeczony samochód, pokrzywdzony podał, że jedynie użyczył oskarżonemu niniejszy pojazd, gdyż jego uległ awarii. Poza tym z zeznań świadka J. F. wynika, że oskarżony mówił jej, że w/w samochód dostał od K. B., a nie że kupił.

Niezależnie od powyższego, wyjaśnienia oskarżonego w omawianym zakresie pozostają w sprzeczności z zasadami logiki i doświadczeniem życiowym. W kontekście tychże nieuzasadnione

byłoby zachowanie oskarżonego – profesjonalnego prawnika (wykonującego czynnie zawód radcy prawnego) - polegające na poprzestaniu na zawarciu jedynie ustnej transakcji ze sprzedającym. Co do zasady umowa sprzedaży samochodu może być zawarta w dowolnej formie. Niemniej jednak podmiot przezorny, dbający o swoje interesy, posiadający fachową wiedzę z zakresu prawa cywilnego (a do takich należy zaliczyć radcę prawnego) winien zadbać o pisemną umowę, gdyż takowa jest niezbędna zwłaszcza aby stać się pełnoprawnym posiadaczem pojazdu i móc o nim decydować. Ponadto skoro oskarżony kupił od K. B. samochód marki C. (...), nie sposób racjonalnie wytłumaczyć dlaczego nie zarejestrował tego pojazdu na siebie, co w istocie jest obowiązkiem nabywcy. Mieć przy tym na uwadze należy także fakt, iż oskarżony nie

zapłacił pokrzywdzonemu za zakupiony pojazd, a uczynił to dopiero (i to częściowo) w trakcie zawierania ugody z pokrzywdzonym w postępowaniu mediacyjnym w dniu 13 listopada 2018 roku (a więc ponad 5 lat później) . Nie wskazał też żadnej konkretnej okoliczności, która dawałaby podstawy do wyjaśnienia zaistniałej zwłoki. Poza tym na uwadze należy mieć jeszcze jedną istotną okoliczność, a mianowicie to że oskarżony, po tym jak miał rzekomo nabyć przedmiotowy samochód, nie opłacał składek OC, tylko czynił to w dalszym ciągu K. B..

Sprzeczna z zasadami logiki i doświadczenia życiowego jest również okoliczność, iż choć oskarżony cały czas twierdził, że nabył przedmiotowy pojazd od pokrzywdzonego w drodze ustnej umowy sprzedaży, to nie został wskazany w umowie sprzedaży przedmiotowego pojazdu z dnia 05.07.2014 roku

zawieranej z A. S., jako osoba sprzedająca, a w pozycji sprzedający widnieją dane personalne K. B.. Poza tym trzeba zauważyć, że gdyby to rzeczywiście T. K. był właścicielem samochodu osobowego marki C. (...), zgodnie z jego twierdzeniami, to nie jego szwagier D. F. a następnie D. S. i I. B. podejmowałiby starania odnośnie sprzedaży rzeczzonego pojazdu, tylko czyniłby to sam oskarżony.

Nie bez znaczenia pozostają też wnioski wynikające z opinii wydanej na podstawie ekspertyzy kryminalistycznej z zakresu badań dokumentów z dnia 12 sierpnia 2017 roku (karta 611 - 631), sporządzonej przez dr A. J., która jednoznacznie stwierdziła, że podpis (...) złożony w pozycji sprzedający pod umową z dnia 05.07.2014 roku, nie został nakreślony przez pokrzywdzonego.

Wreszcie i załączone na etapie postępowania

odwoławczego nagranie z rozmowy prowadzonej przez oskarżonego z pokrzywdzonym nie pozwoliło na uznanie depozycji podsądnego za w pełni wiarygodne. Nagranie to nie potwierdza wszak faktu zawarcia pomiędzy wymienionymi ustnej umowy sprzedaży samochodu marki C. (...), a jedynie wskazuje, że gdyby K. B. został ukierunkowany na złożenie zeznań korzystnych dla oskarżonego, takowe by złożył. Skoro więc podsądny nie uprzedził pokrzywdzonego jak ma relacjonować przed sądem, ten nie zeznał tak jak chciałby tego oskarżony.

Wszystkie powyższe okoliczności powodują, że uzasadnione jest wnioskowanie, że wersja oskarżonego o zawarciu w formie ustnej umowy sprzedaży, przygotowana została jedynie na potrzeby niniejszego postępowania, jako forma obrony.

Pozytywnej oceny wyjaśnień oskarżonego nie mogła wywołać ugoda zawarta pomiędzy stronami w postępowaniu mediacyjnym.

Jakkolwiek zawierała ona w swej treści stwierdzenie, że K. B. sprzedał samochód oskarżonemu, to jednak pokrzywdzony uprzedzony o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, w swojej procesowej relacji złożonej na rozprawie głównej, podtrzymał swoje zeznania z postępowania przygotowawczego, w których jednoznacznie wskazał, że nie sprzedał oskarżonemu swojego samochodu marki C. (...) lecz go jedynie użyczył.

Nie ma też powodów uznać, jak chciałby oskarżony, że miał on prawo po uprzednim użyczeniu pojazdu rozporządzić nim dokonując jego sprzedaży w celu potrącenia długu pokrzywdzonego, wynikającego z niewypłacenia przez

<p>tego ostatniego oskarżonemu honorarium za reprezentowanie go przed sądem w wielu sprawach cywilnych i gospodarczych, gdyż potrącenie wierzytelności możliwe byłoby jedynie ze środków pieniężnych, nie z rzeczy ruchomych..</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Wniosek niezasadny z przyczyn opisanych powyżej.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>Obraza przepisu prawa materialnego - art. 284 § 2 kk, przez przyjęcie, że oskarżony dokonał na kanwie ustalonego stanu faktycznego przywłaszczenia mienia ruchomego w postaci pojazdu marki C. (...) na szkodę</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		

	<p>pokrzywdzonego, w sytuacji w której nie zostały spełnione przesłanki odpowiedzialności za ten czyn, bowiem nie można uznać, że właściciel pojazdu może dokonać jego przywłaszczenia.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Sąd odwoławczy nie podzielił twierdzeń oskarżonego, iż nie dokonał on przywłaszczenia samochodu osobowego marki C. (...), należącego do pokrzywdzonego K. B..</p> <p>Wskazać należy, iż istota przywłaszczenia polega na bezprawnym potraktowaniu uzyskanej wcześniej cudzej rzeczy jak swojej własnej. Najczęściej w rachubę wchodzić będzie takie zachowanie, które będzie jednoznacznie wskazywać na traktowanie cudzej rzeczy lub prawa majątkowego jak swojego własnego (wyrok Sądu</p>				

Najwyższego z dnia 2 grudnia 2008r., III KK 221/08, Legalis nr 303263). Oczywiście nie musi to być tylko czynność prawna charakterystyczna dla właściciela (np. ogłoszenie o możliwości kupienia danej rzeczy), ale w rachubę wchodzi tu jakikolwiek uzewnętrzniony przejaw traktowania danej rzeczy jak swojej własnej. Zamiar przywłaszczenia musi być przy tym powiązany ze świadomością sprawcy o braku tytułu prawnego ku temu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 kwietnia 2007r., IV KK 34/07, Legalis nr 87084). Innymi słowy, analogicznie jak przy kradzieży, cel sprawcy sprowadza się do nieodwracalnego pozbawienia właściciela określonego składnika jego mienia i uczynienie z niego swojej własności (wyrok Sadu Najwyższego z dnia 3 października 2005r., V KK 15/05, Legalis nr 72609). Nie chodzi tu więc wyłącznie o zamiar sprawcy polegający na zerwaniu więzi

prawnej łączącej
cudzą rzecz ruchomą
z jej właścicielem,
ale sprawcy musi
towarzyszyć chęć
potraktowania tej
rzeczy jako swojej
własnej (wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
11 czerwca 1987 r., II
KR 135/87, Legalis
nr 25869).

Przechodząc na
grunt niniejszej
sprawy wskazać
należy, że oskarżony
przywłaszczył
powierzone mu
mienie ruchome w
postaci samochodu
marki C. (...),
należącego do K.
B.. Wszedł on
bowiem legalnie w
posiadanie
przedmiotowego
pojazdu na mocy
ustnej umowy
użyczenia, co miało
ten skutek, że
pokrzywdzony
przekazał mu
przedmiotowy
samochód wraz
z dokumentacją
pojazdu w postaci
dowodu
rejestracyjnego i
karty pojazdu. Po
upływie kilku
miesięcy, kiedy
pokrzywdzony
zorientował się,
że oskarżony nie
korzysta już z
jego samochodu,
upomniał się o
zwrot, przy czym w

międzyczasie został
on sprzedany A. S..

Całokształt
okoliczności sprawy
pozwala przyjąć, że
popelniając
zarzucany mu czyn
oskarżony działał w
zamiarze
bezpośrednim jego
popelnienia.

Oskarżony miał
bowiem pełną
świadomość
obowiązku zwrotu
pojazdu na żądanie
pokrzywdzonego.

Mimo to nie
podjął on żadnych
czynności, aby
przedmiotowy
pojazd wrócił do
jego właściciela.

Jednocześnie jako
profesjonalny
prawnik miał pełną
świadomość
naganności i
bezprawności
swojego
zachowania. Zamiar
postąpienia z
pojazdem jak
właściciel, przejawia
się tu jasno w
samym braku jego
zwrotu, jak i
sprzedaniu go sobie
trzeciej, bez zgody i
wiedzy prawowitego
właściciela.

W świetle
powyższego
stwierdzić zatem
należy, iż T. K.
swoim zachowaniem
zrealizował
wszystkie znamiona

czynu określonego w art. 284 § 2 kk. Tak więc, postawiony mu w akcie oskarżenia zarzut popełnienia przedmiotowego czynu jest w pełni zasadny.				
Wniosek				
Wniosek o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
Wniosek niezasadny z przyczyn wskazanych powyżej.				
3.3.	Błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wydanego orzeczenia, a polegający na przyjęciu, że stopień społecznej szkodliwość czynu zarzucanego oskarżonemu nie jest znaczny, co w konsekwencji doprowadziło do warunkowego umorzenia postępowania	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	<p>karnego, podczas gdy nieuwzględnienie przez Sąd rodzaju i charakteru naruszonego przestępstwem dobra, rozmiaru realnie grożącej szkody, sposobu i okoliczności popełnienia czynu, jak i również postaci zamiaru oraz, motywacji sprawcy, wskazują jednoznacznie na fakt, iż stopień społecznej szkodliwości przestępstwa, jakiego dopuścił się oskarżony jest znaczny, a co za tym idzie nie zasługuje na skorzystanie z warunkowego umorzenia postępowania karnego</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Czyn oskarżonego T. K. nie osiągnął tego stopnia społecznej szkodliwości by wywołać sankcję karną. Jakkolwiek przypisane wymienionemu działanie zasługuje na negatywną ocenę, niemniej dotychczasowy</p>				

sposób życia
oskarżonego oraz
jego warunki i
właściwości osobiste
przekonują, że
warunkowe
umorzenie
postępowania będzie
wystarczające by
osiągnąć wobec
niego cele
wychowawcze i
prewencyjne.

Oskarżony nie był
jak dotąd karany i
prowadził
ustabilizowany tryb
życia. Czyn, którego
się dopuścił miał
charakter wybitnie
incydentalny. Poza
tym porozumiał się
z pokrzywdzonym
w drodze mediacji
i wypłacił mu
część pieniędzy
uzyskanych ze
sprzedaży
samochodu,
stanowiącego
własność K. B.. Tym
samym, zdaniem
sądu odwoławczego,
nie ma potrzeby
aby w obliczu
powyższych
okoliczności
kształtować postawę
oskarżonego
poprzez skazanie i
wymierzenie kary.
Rozstrzygnięcie o
warunkowym
umorzeniu
postępowania będzie
zupełnie
wystarczające w
celu uświadomienia
wymienionemu

<p>naganności jego postępowania, jak również stanowić będzie dla niego właściwą nauzkę i przestrogę na przyszłość. Uzasadnione jest jednocześnie przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania karnego, oskarżony będzie przestrzegać porządku prawnego i w przyszłości nie popełni ponownie przestępstwa.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Wniosek o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wniosek niezasadny z przyczyn wskazanych powyżej.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE</p>			

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
ROZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.		
1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Sąd Okręgowy uzupełnił punkt 1 zaskarżonego wyroku poprzez przyjęcie, iż czyn przypisany oskarżonemu wyczerpał		

dyspozycję art 284 § 2 kk.		
Zwięźle o powodach zmiany		
Sąd Rejonowy przypisując oskarżonemu w punkcie 1 zaskarżonego wyroku zachowanie polegające na przywłaszczeniu powierzzonego mu przez pokrzywdzonego K. B. samochodu marki C. (...), nie wskazał zastosowanej kwalifikacji prawnej czynu tj. art 284 § 2 kk. Sąd też zaistniała potrzeba dokonania zmiany w tym zakresie.		
5.2.2.	Przedmiot i zakres zmiany	
Sąd Okręgowy na podstawie art 67 § 3 kk w zw. z art 39 pkt 7 kk, art 43a § 1 kk orzekł od oskarżonego T. K. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 10 000 złotych.		

Zwięźle o powodach zmiany	
<p>W celu wzmocnienia funkcji wychowawczej i stabilizacji właściwej postawy oskarżonego wobec wartości i dóbr chronionych prawem, należało orzec w stosunku do oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 10 000 złotych. Określając taką kwotę sąd odwoławczy uznał, że w takim wymiarze będzie ona właściwą dolegliwością w obliczu warunkowego umorzenia postępowania, dostosowaną do wysokości dochodów oskarżonego, osiąganych w kwocie 10 000 złotych miesięcznie.</p>	
<p>1.9. <i>Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>	
<p>1.1.7. <i>Przyczyna, zakres i podstawa</i></p>	

prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			

1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku z	Przytoczyć okoliczności	
3	<p>Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k., art 627 k.p.k., art. 729 k.p.k. sąd okręgowy zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 zł tytułem zwrotu wydatków poniesionych w postępowaniu odwoławczym, stosownie do § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 roku w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (Dz.U. z 2013roku poz. 1247 z późn. zm.) oraz kwotę 80 złotych tytułem opłaty za drugą instancję, stosownie do art. 7 i art. 8</p>	

	ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 roku Nr 49, poz. 223 z póź. zm.).
7. PODPIS	

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżony		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 19 listopada 2019 roku w sprawie II K 350/18		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.12. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	oskarżyciel publiczny		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	rozstrzygnięcie dotyczące warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------